

Maisted (FD):

Det er selvfølgelig næsten håbløst at diskutere Christiania her i folketinget, for der er jo rent faktisk sket det, at i 1971 besattes Christiania uretmæssigt. Det blev der afsagt en kendelse om. Der blev såmænd afsagt en kendelse af højesteret om, at det var ulovlig besættelse af området, og at man selvfølgelig havde ret til at kræve det rømmet, i 1976. Så oplevede man minsandten også, at folkettinget med et flertal vedtog, at Christiania skulle rømmes, men ikke desto mindre har man fortsat besættelsen.

Det er da ganske indlysende, at det er fuldstændig uforståeligt for hovedparten af den danske befolkning, at man kan etablere en stat i staten, at man bogstavelig talt kan rulle en form for pigtråd rundt om et område i Danmark og sige: herindenfor bestemmer vi, og vi blæser på al lovgivning. Vi gør hverken, hvad landsret, hvad højesteret, eller hvad folketingsflertallet siger. Det er ganske enkelt en fantastisk situation. Det har intet med folkestyre at gøre, det er anarki, så det klodser, men det er vi jo også kendt med herinde. Det er ikke så længe siden, vi fik en prøve på højforræderi, idet folkestyret blev sat ud af kraft. Det er præcis det samme, der er sket på Christiania, og der er ingen, der overhovedet burde have forståelse for den måde, christianitterne udøver deres selvstyre på. Men også herinde i folketinget kan man blæse folkestyret, grundloven og den øvrige del af befolkningen, som man tvinger til at overholde landets love, et stykke. Det går fint, og det vil ganske givet fortsætte, lige indtil vi har enten totalt anarki her i landet eller et rødt styre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til et udvalg på 17 medlemmer og stedfortrædere. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 115:

Forslag til folketingsbeslutning om midlertidige rammer i henhold til kommuneplanlovens § 15 i Københavns kommune.

Af Leif Hermann (SF) og Anne Grete Holmsgård (VS).

(Fremsat 26/2 85).

Forslaget sættes til forhandling.

*Forhandling***Miljøministeren (Chr. Christensen):**

Forslagsstillerne siger i bemærkningerne til beslutningsforslaget, at det fremsættes for at sikre, at kommuneplanlovens bestemmelser om udarbejdelse af en kommuneplan også efterleves af Københavns kommune.

Jeg er naturligvis ikke uenig i denne intention; tværtimod vil jeg da godt sige, at jeg finder situationen omkring Københavns kommunes planlægning beklagelig, først og fremmest for dem, som lever og arbejder i København, men også for mig som miljøminister. Både min forgænger og jeg har da også flere gange presset på for at få tilvejebragt en kommuneplan for København, men desværre har bestræbelserne hidtil været forgæves.

Når jeg alligevel ikke kan støtte forslaget, skyldes det, at jeg ikke tror, at dette middel, nemlig at stoppe godkendelse af § 15-rammetillæg, løser de planlægningsmæssige problemer.

Et stop for nye § 15-rammer vil betyde, at alt byggeri i København sættes i stå og en i forvejen høj arbejdsløshed vil blive forøget. Det er formelt muligt at gennemtvinge udarbejdelse af en kommuneplan i København. Hovedstadsrådet kan med mit samtykke fastsætte en frist, inden for hvilken kommunen skal offentliggøre et forslag hertil. Overholdes denne frist ikke, kan hovedstadsrådet lade en kommuneplan tilvejebringe på kommunens bekostning.

Så vidt jeg er orienteret, har hovedstadsrådet ikke overvejet at bruge denne fremgangsmåde, og jeg tror nu heller ikke, den vil løse Københavns problemer. Det, der skal til, er efter min opfattelse, at Københavns kommu-